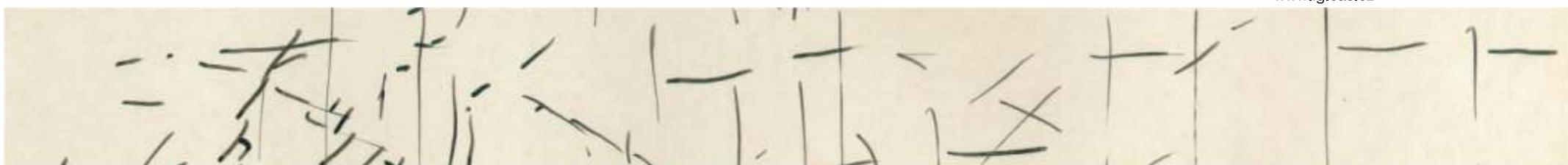

Ořezaný strom, který je i na těchto psaných kresbách, jsem UVIDĚL před několika roky. Stál mezi jinými, už pokácenými, UPROSTŘED porytého pole, chystali tam sázet nové stromky. Byl to jakýsi objekt, hmota v prostoru vytrhnutá z okolí. Překvapující. Uřezané paže. Znepokojující. Přitahující. Později, možná přes podobnou hmotnost mraku, varování mraku, se mně kmen spojil s deštěm. S naléháním, OMÝVÁNÍM, zábnutím. Pozoroval jsem proměny deště proti tmavému a světlému pozadí, změny směru při bouřce a odstřikování od země. Teprve potom jsem se potkal s poezíí Jakuba Demla, která vyjadřovala cosi podobného, před čím jsem stál sám. Spojování kresby s možnými významy, pojmenování pocitů. To mě přivedlo ke kresbám, ve kterých déšť či obrys kmene prostupuje psaným textem, znečitelněje ho, „opravuje“ podobně, jako autor v rukopisu textu. Varianty, které jsem někdy udělal, neměly vyčerpávat možnosti výtvarného řešení, jejich cílem bylo spíš najít přesnějšího vyjádření zachycené skutečnosti, PROCITNUTÍ před skutečností, i když estetický záměr zde zůstal.

Petr Veselý, 11. 11. 86

TATO SLU PRICHAZET IM CINAM BY BE TEPŘVE TAK JAKO
VA BUDGAMA OD SAT NEZ STAVAMLOVEM JSME JI SKR
EBE NESE CEKAT NA PRICHLI. POCARYVA BYT I NEBYVA
OD SLOUD K DE ZEK JE TO TEZT CAS SKEKONECNE TRVCO
VA ODLIC SLOVO CO CAS NEJANE MEZNAS CAS NYNI CAS
CO BYREC STEJNCASY. CAS BEZE CAS NEFAT BEZSLOVI CATE
TI VUCASI CAS PIAK TO CASSI NE NAKLE NEVIM KDE JU
ERA AS PO ALEMUZU A JAKA SIEM VTRU. PRESTAL AC
NENERITELNY CATKU. TEDY U SECHNE TAKOVYCH FSTI
AS JDOLU PRICE MLUVIT A AT TIMTO ESSEM SILEN
ACO JAKYCH V ZIVENYMCISFCNCH CI JAKH SLOV A P
HALCECH TO KOLIK TO ZBY TEDY STOJIME A EBUDU
KKOLI TYTO A COKOLI ZV EKU KDES NA ZAHOCIT AP
BSOLY CETI DEL VIC NEZ NE VIC NE MIN JIZ V JAKO
AMASTNEHOJEM PAPTRU PROKESI MA ID JAKY NEZ BE
JCEL POKA VXTALE BYLA KIKY ALF CESTA CISTA Z PER
A NEVIRKA VACNE NE - NICOTNE ALF CEZ I ZBYTKU VS
ASNA ZBY JAKYCH SNAD JEDNOU NEKDY EKDO TO PREC
AD JEDNOUD TO PREC ZKUSIT ZAKUST TAPPOMINANT
NEKDY NEV TETO ZOUT PUDIZ TATO SLOVA MTO HLUK
ANI JEZ JLM JISTI TO DOST SPOMINANT NATELI MUJ A
ALE OBROZOVAN LUCHU V JCAS BEZASI PRACTRE TY P
TO HLAS A NENE NAS JEZ TRZIS TUJ STRIJN VESKE
ENSTVA I STRUNNU BYT MEDI TVF HOTCLJE NAM N
NAS JE NAM NPISPENI. KOLIDI LI TEDY STAVAT A
NEZ CEKAT A BEZE SLOVA NEHCO IST NEST SEM TU AL
TE TROCHU BYCO ZRIT PROSIMECTE TO NE JY STAVAM
EM TU ALE BSOU TO JEN ME KDIM AOC TEDY TU IMSI H
ROZ PAKY OLEPSI E PIS JEN NSNC VICE STOJIM ADOU
BUT NEZNANCA BEST JAKASI PRACTCE TO AL LAL
NE SEM SPOUBEC POKOUSIM CSEM C5 UMINM NEZ TY
PIZOCHYDRC MISTA JEN A DUCUDA NEVIN KOLIK-
DPUZDROUZ MISTY DANO BY T'M HUDA SVICKE
DUJ CASU JE V NFNTZM DANO BY T'M HUDA SVICKE
OVIC NIJUJ JENO KDFIO PRESTAL. HODINA UTEKA A BU
EPUJ PATE PUDU NDJR HLEDAT TRAFK A DOPISLO NEK
EGER V NOCI I FRADZNOTY INCHIONECHI NIC PROZRAD
NO TE BE TAK, Y NAORE BY PREVZTREC COSI RIC PODA
NO TE BE TAK, Y NAORE BY PREVZTREC COSI RIC PODA
Y TUSIM KOLIZ DOLCELY E TOHO NE PUSTIT. RCLUMN
ODY JAKESI PREMUZLID NICIA A JENO TOLIK BUHO OC
CO OBSLO VSENE TC IK MJ. UZ DNE PRVNNIKOJO OC
N TEN STRACHA TAKO BULE ISET SKONCIT PROTUEZ P
DIM JESTE ASPN HOINU VINE NE AT JEROU NEPRAD
OZHODNO PO TRETKRAH. TED UHODNULE PRE NEV
TE MOC ASITE A G JIZ SPATESTE TENTO NE DEJS KAE
ZAHVAT BODE CELY LIST NIC NEUMM UEDYC
TIP PROMILLURAS I VIC JENI. IST BYT ATD EHRE
M VILE. BYL BILY BILY BILY ED SVEDKEM BEE SU
CE JSEM NECHTIL BY I ZLYSEM HLOUPI. PKE SJY JI
ZAHVAT BODE CELY LIST NIC NEUMM UEDYC

Petr Veselý: Dva dny
1991, tuž, papír
90 x 62 cm

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění o.s.

Vás srdečně zvou
na dvacátou druhou výstavu cyklu
Setkávání

Petr Veselý

Deště, slova, stopy, fragmenty, krajiny

(kresby od r. 1983)

**zahájení v úterý 6. května 2008
v 16:30 hodin**

otevřeno 7. května - 30. června 2008
po-pá 8.00-16.00 hodin

Ostatní účetní údaje AV ČR

Geofyzikální ústav AV ČR
Bořivojova 140/20, Praha 4 - Nusle

www.ig.cas.cz

www.lg.cas.cz

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz

O tvorbě Petra V. - poznámky nalezené v počítači

Figuru, tedy to, co je zobrazeno, můžeme vnímat jedině díky pozadí, ze kterého se zobrazené vyděluje. Obraz je celek, sjednocení figury a pozadí. Když se mohou figura a pozadí vzájemně zastupovat, zaměňovat, vzniká pohyb - reverzibilní obraz. Deště a slova - slova a deště.

Cílem je rovnovážná skladba obraz, kresba, objekt. Dost dobře nedokáže, možná ani nemůže, vystoupit z území přijaté estetiky, vykolejit z představ, jak má (smí) vypadat obraz, kresba, umění.

Udržet v rovnováze nápad a formu, rozum a cit je nemožné, vždycky jedna složka převáží.

Forma je podřízena cíli, potřebě sdělovat, výtvarnými prostředky probouzet přesné pocity.

Obrazy (kresby) působí minimalisticky, ale jejich prostota je zdánlivá. Některé lze vnímat jako lineární záznam, jiné jako prostorovou skladbu.

Pracuje v cyklech, věci nahlíží z různých pohledů, často z protichůdných stran.

Do obrazů a kreseb vkládá osobní příběhy, významy, poselství. Přílišnou vážnost zmékčuje podprahovým humorem.

Technikou frotáže snímá struktury, povrchy předmětů mezi kterými žije. Frotážované kresby jsou roušky, do kterých se otiskla tvář věci, zárodky možných znaků a symbolů levitující v prostoru papíru.

Jeden z archetypálních tvarů tupoúhlý trojúhelník spatřil na mnoha místech. Jako kus utrženého papíru, aby průhled mezi překříženými pažemi cestujících v ranní tramvaji, ve tvaru oblaku, v díře do mraků, v nalezeném střepu, v posledním ostrůvku tajícího sněhu, v otvoru ve štítě stodoly.

Petr Veselý: z cyklu Záznamy
1987-8, tuž, papír
29.7 x 21 cm

Rovnoramenný trojúhelník - symbol boží přítomnosti. Tvorba Petra Veselého je na víd založená.

Minimalisticky opatrné kresby působí nejistě. Je si tolik nejistý, nebo usiluje o co nejpřesnější vyjádření, o vyslovení něčeho, co dosud neví? Je rozumné přistupovat k umělcům nepředpojatě, s důvěrou, když to jsou stejní lidé jako my? Pochybující, cílevědomí, nejistí, slabí, bezohlední, vypočítaví, zíštní atd.

Někdy dva rozměry nestačí, papír nebo plátno protrhává, prorezává, díre se na druhou stranu. Zraňuje. Možná i sám sebe, a možná proto s takovou pozorností.

Věří, že některé věci si můžeme uvědomit (že se narodí) jenom kresbou nebo obrazem, že díky "dovídání se malováním", může za svými díly zahlednout smysl věcí. Věří ve sdělnost umění, tudíž důvěruje i divákovi.

To podstatné ale nelze popsat, ani zobrazit, nijak uchopit.

Mají předměty duši, nebo se naplňují až tím, že na ně ukážeme? Věci jako ostatky, vytržené částice povyšené na symbol. Je možné sebrat a pozdvihnout cokoli nebo jenom něco? Je TO všude nebo jenom někde? Souvisí to se zenbuddhismem?

Je takto citlivý k celému světu (to přece není možné), nebo jenom k části, která se ho dotýká? A kde a jaké jsou potom hranice?

Pokud má v nastoupené cestě pokračovat, zbývá mu brzy jenom mlčení.

Jiří Hůla, 1999 (2008)